STATSRÅDETS BESLUT OM REVIDERING AV DE RIKSOMFATTANDE MÅLEN FÖR OMRÅDESANVÄNDNINGEN

Utfärdat efter anslag i Helsingfors den 13 november 2008

Genom detta beslut reviderar statsrådet sitt beslut av den 30 november 2000 om de riksomfattande målen för områdesanvändningen beträffande kapitlen 4.2–4.7 samt 8 och 9. Till övriga delar förblir statsrådets beslut av den 30 november 2000 i kraft.

Reviderade riksomfattande mål för områdesanvändningen

4.2 Fungerande regionstruktur

Allmänna mål

Genom områdesanvändningen stödjer man en balanserad utveckling av regionstrukturen och förstärker näringslivets konkurrenskraft och landets internationella ställning genom att i så stor utsträckning som möjligt utnyttja befintliga strukturer och främja en förbättring av livsmiljöns kvalitet och ett hållbart nyttjande av naturresurserna. Utvecklingen av regionstrukturen och områdesanvändningen bygger i första hand på områdenas egna starka sidor och på faktorer förknippade med områdets lokalisering.

Regionstrukturen utvecklas som en polycentrisk och nätverkande enhet som bygger på goda trafikförbindelser. Som en stomme för en fungerande regionstruktur utvecklas Helsingforsregionen, landskapscentrumen samt nätverket av stadsregionernas och landsbygdens centrumområden. I södra Finland grundar sig regionstrukturen särskilt på de spårbundna trafikförbindelserna mellan Helsingfors och de övriga stadscentrumen i regionen.

Med områdesanvändningen främjas växelverkan mellan stad och landsbygd samt utvecklingen av bynätet. I synnerhet i glest bebyggda och stagnerande landsbygdsområden vinnlägger man sig i samband med områdesanvändningen om att ta till vara de befintliga strukturerna och få till stånd en mångsidigare näringsverksamhet och övrig verksamhetsbas. Vid områdesanvändningen beaktas näringar som grundar sig på glesbebyggelse och enskilda funktioner samt landsbygdens behov av nya, bofasta invånare.

Särskilda mål

Vid planeringen på landskapsnivå som sker i form av ett samarbete mellan förbunden på landskapsnivå skall redogöras för de åtgärder som anknyter till region- och samhällsstrukturen och till den övriga områdesanvändningen. Med hjälp av dessa åtgärder främjas uppkomsten av utvecklingszoner som överskrider landskapsgränserna och förutsättningen för utvecklingen av dessa zoner. Vid

planeringen på landskapsnivå skall presenteras zoner av betydelse på riksnivå samt stads- och tätortsnät och principerna för utvecklingen av dem.

I samband med planeringen på landskapsnivå skall redogöras för landsbygdens region- och samhällsstruktur samt för åtgärder som anknyter till utvecklingen av bynätet. Med hjälp av dessa åtgärder främjas nyttjandet av befintliga strukturer, tillgången på service, förutsättningar för en mångsidigare landsbygdsnäring samt bevarandet av miljövärdena.

I samband med planeringen på landskapsnivå skall i mån av möjlighet redogöras för och främjas möjligheterna att organisera områdesanvändningen i gränsområdena. Samtidigt bör man uppmärksamma ändamålsenligheten i region- och samhällsstrukturen samt samordningen av näringslivets behov och miljövärdena.

I samband med planeringen av områdesanvändningen skall försvarets och gränsbevakningens behov beaktas och tillräckliga regionala förutsättningar skall garanteras för garnisoner, skjut- och övningsområden, depåer samt för försvarets och gränsbevakningens övriga verksamhetsbetingelser. Samtidigt skall de krav iakttas som ställs på grund av samhällsstrukturen, livsmiljöns kvalitet och miljövärdena.

4.3 Enhetligare samhällsstruktur och kvalitet på livsmiljön

Allmänna mål

Genom områdesanvändningen främjas den ekologiska, ekonomiska, sociala och kulturella hållbarheten i samhällena och livsmiljöerna. Befintliga samhällsstrukturer nyttjas och stadsregioner och tätorter görs mer enhetliga. Samtidigt som tätorterna blir enhetligare förbättras kvaliteten på livsmiljön.

Samhällsstrukturen utvecklas så att tjänster och arbetsplatser är lättillgängliga för olika befolkningsgrupper och i mån av möjlighet placeras nära bostadsområden så att behovet av personbilstrafik är så litet som möjligt. Trafiksäkerheten förbättras liksom betingelserna för kollektivtrafiken och gång- och cykeltrafiken.

Genom områdesanvändningen främjas verksamhetsbetingelserna för näringslivet genom att tillräckliga etableringsmöjligheter anvisas för näringslivet genom utnyttjande av den befintliga samhällsstrukturen. Sådana funktioner i näringslivet som medför rikligt med persontrafik inriktas till områden innanför den befintliga samhällsstrukturen och till andra områden nära goda kollektivtrafikförbindelser.

I stadsregionernas pendlingsområden säkerställs för områdesanvändningens del att det finns förutsättningar att bygga bostäder som är ändamålsenligt placerade och att kraven på en god livsmiljö kan tillgodoses.

Stadsregionerna utvecklas som balanserade helheter genom att stödja sig på befintliga centra. Centrumen och särskilt deras centrumområden utvecklas till områden med ett mångsidigt utbud av tjänster, boendemöjligheter, arbetsplatser och fritidssysselsättningar.

I samband med områdesanvändningen fästs särskild uppmärksamhet vid att förebygga sådana olägenheter och risker som människans hälsa utsätts för och att avlägsna befintliga olägenheter.

Vid planeringen av områdesanvändningen identifieras befintliga eller förväntade miljöolägenheter och exceptionella naturförhållanden och verkningarna av dem förebyggs. Vid områdesanvändningen skapas förutsättningar för anpassningen till klimatförändringen.

Särskilda mål

Utgångspunkten för landskapsplanen och generalplanen bör vara en välgrundad bedömning av befolkningsutvecklingen. I samband med planeringen på landskapsnivå och generalplanläggningen skall olika alternativ granskas när det gäller utvecklingen på lång sikt av befolkningsmängden såväl i tätorts- som landsbygdsområdena.
I samband med planläggningen på landskapsnivå och generalplanläggningen skall en enhetligare samhällsstruktur främjas och åtgärder presenteras som är nödvändiga för att åstadkomma detta. I synnerhet för stadsregionernas del skall säkerställas ett trafiksystem som minskar behovet av personbilstrafik och främjar kollektivtrafiken och gång- och cykeltrafiken. I stadsregionerna skall också säkerställas ett centrumsystem och ett servicenät som främjar tillgången på service samt undersökas var stora detaljhandelsenheter skall placeras.

Vid planeringen av områdesanvändningen skall man sörja för ett tillräckligt utbud av tomtmark för byggandet av bostäder och arbetsplatser.

I samband med planeringen av områdesanvändningen får nya märkbara områden för bostäder, arbetsplatser och serviceverksamhet inte placeras utanför den befintliga samhällsstrukturen. Stora detaljhandelsenheter skall placeras så att de stödjer den nuvarande samhällsstrukturen. Dessa mål kan frångås bara om man genom undersökningar av behoven och konsekvenserna kan påvisa att ibruktagandet av området ligger i linje med en hållbar utveckling.

I samband med planeringen av områdesanvändningen skall bebyggelsen på landsbygden samt turismen och den övriga fritidsverksamheten inriktas så att de stödjer landsbygdstätorterna och bynätet samt infrastrukturen.

I samband med planeringen av områdesanvändningen skall utnyttjandet av det befintliga byggnadsbeståndet främjas samt skapas förutsättningar för en god tätortsbild. Vid utvecklandet av tätorter skall man se till att grönområdena bildar enhetliga helheter.

Vid områdesanvändningen skall tillräckliga områden reserveras för nätverk för fotgängare och cyklister, och nätverkens kontinuitet, säkerhet och kvalitet skall främjas.
Vid områdesanvändningen skall områden med översvämningsrisk i enlighet med myndigheternas utredningar beaktas och en bekämpning av riskerna i anslutning till översvämning eftersträvas. Vid planeringen av områdesanvändningen skall nybyggande inte placeras i områden med översvämningsrisk. Från detta kan avvikas bara om man med stöd av behovs- och konsekvensutredningar kan påvisa att

översvämningsriskerna kan kontrolleras och att byggandet är förenligt med hållbar utveckling. Vid planeringen av områdesanvändningen skall vid behov anvisas ersättande lösningar för funktioner som är särskilt viktiga för ett fungerande samhälle och som förknippas med betydande miljö- eller personskaderisker.

Vid general- och detaljplanläggningen skall förberedelser göras för ökande stormar, störtregn och tätortsöversvämningar.

Sådana aktiviteter som har en menlig inverkan på hälsan eller medför risk för olyckor placeras på tillräckligt långt avstånd från verksamheter som är känsliga för konsekvenserna. Anläggningar som orsakar fara för storolyckor, transportrutter för farliga ämnen och de kemikaliebangårdar som betjänar dessa måste ligga på ett betryggande avstånd från bostadsområden, områden avsedda för allmänheten och områden med en känslig natur.

I samband med planeringen av områdesanvändningen skall beaktas hur lämplig marken och berggrunden i området är för den avsedda användningen. Ett förorenat markområdes behov av sanering skall utredas innan åtgärder börjar vidtas för att förverkliga planen.

Inom områdesanvändningen skall olägenheter i form av buller, vibration och luftföroreningar förebyggas och befintliga olägenheter skall om möjligt minimeras. Nya bostadsområden och andra verksamheter som är bullerkänsliga skall inte placeras i bulleområden, om man inte kan garantera att bullerbekämpningen är tillräcklig.
I samband med landskapsplaneringen skall områden anvisas för anläggningar för avfallsbehandling så att merparten av allt avfall som uppstår kan omhändertas inom landet eller regionen på ett ändamålsenligt sätt, vid behov i form av ett samarbete över landskapsgränserna.

Vid områdesanvändningen skall energisparande samt betingelser för att använda förnybara energikällor och förbruka fjärrvärme främjas.

I samband med planeringen av områdesanvändningen skall en tillräcklig tillgång på friskt vatten av god kvalitet tryggas, likaså möjligheterna att i praktiken lösa den regionala vattenförsörjningen i tätorterna. Ytterligare skall man i samband med planeringen fästa vikt vid förebyggandet av olägenheter orsakade av avloppsvatten.

4.4 Kultur- och naturarv, rekreation i det fria och naturresurser

Allmänna mål

Med hjälp av områdesanvändningen bidrar man till att kulturmiljön och byggnadsarvet samt deras regionalt skiftande karaktär bevaras.

Med hjälp av områdesanvändningen främjas bevarandet av områden som är värdefulla och känsliga i den levande och den livlösa naturen och säkerställs att deras mångfald bevaras. Bevarandet av ekologiska förbindelser mellan skyddsområden och vid behov mellan skyddsområden och övriga värdefulla naturområden främjas.

Områdesanvändningen är inriktad på att naturen används för rekreation och gynnar natur- och kulturturism genom att förutsättningarna för mångbruk förbättras. Inom områdesanvändningen arbetar man för att nätverken av skyddsområden och värdefulla landskapsområden skall nyttjas för rekreation i det fria på ett ekologiskt hållbart sätt, som stödområden för turismen samt för utveckling av turismen i närliggande områden utan att målen för skyddet äventyras. Vid områdesanvändningen främjas bevarandet av tysta områden som anvisats för detta ändamål.
Genom områdesanvändningen tryggas en hållbar användning av naturresurserna så att tillgången på naturresurser tryggas också för kommande generationer. Inom områdesanvändningen och planeringen av den beaktas naturtillgångarnas geografiska läge och vilka möjligheterna är att utnyttja dem.

Vid områdesanvändningen främjas uppnåendet och upprätthållandet av en god status på vattendragen.

Särskilda mål

I samband med områdesanvändningen skall säkras att nationellt sett betydelsefulla värden inom kulturmiljön och naturarvet bevaras. Vid områdesanvändningen skall de riksomfattande inventeringar[1] som myndigheterna genomfört beaktas som utgångspunkter för planeringen av områdesanvändningen. I landskapsplaneringen skall anges kulturmiljöer och landskap av riksintresse. I dessa områden skall områdesanvändningen anpassas till deras historiska utveckling.

I samband med planeringen av områdesanvändningen skall vikt fästas vid naturområden som ekologiskt eller med tanke på rekreationen i det fria är betydande och enhetliga. Områdesanvändningen och byggandet skall styras på ett sådant sätt att dessa helheter inte i onödan spjälks upp.

Vid landskapsplaneringen skall beaktas skyddet av vatten- och strandnaturen eller vattendrag som med tanke på rekreationen i det fria kräver särskilt skydd.

Planläggningen på landskapsnivå skall skapa förutsättningar att för områdesanvändningens del bilda överkommunalt betydande rutter och nätverk för rekreationsbruk. Landskapsplanläggningen och generalplanläggningen skall skapa förutsättningar att för områdesanvändningens del bilda regionala rekreationsområden särskilt i Södra Finland och i de stora stadsregionerna.

Inom planeringen på landskapsnivå skall stödjas ett byggande av nätverk av turistcentra och turistområden samt utvecklingen av zoner för fritidsbruk i syfte att åstadkomma fungerande servicehelheter. I första hand skall man utveckla befintliga centra och områden som är intressanta för turismen. Genom planeringen av

---

[1] Med dessa avses riksomfattande inventeringar av kulturmiljön och naturarvet som myndigheterna genomfört som baserar sig på en tillräckligt övergripande beredning. När detta beslut fattas finns följande inventeringar: landskapsområden som är betydelsefulla för hela landet (Miljöministeriet, miljövårdsavdelningen, betänkande 66/1992), kulturhistoriska miljöer som är betydelsefulla för hela landet (Museiverket, byggnadshistoriska avdelningen, publikation 16, 1993) och förhistoriska skyddsområden som är betydelsefulla för hela landet (Inrikesministeriet, planläggnings- och byggnadsavdelningen, meddelande 3/1983).

områdesanvändningen skall en större enhetlighet skapas i turismområdena och tillräckliga områden anvisas för utvecklandet av turismen.

I samband med planeringen av områdesanvändningen skall strändernas fritidsbebyggelse planeras så att strandområden som är av betydelse på grund av deras naturvärde bevaras och att fritidsboendet upplevs som trivsamt.

I landskapsplaneringen skall man fästa vikt vid de stenmaterialresurser som kan utnyttjas och vid förbrukningen av dem och behovet av förbrukning på lång sikt samt sammanjämka behoven av stenmaterialsförsörjning och skyddsbehoven. Anvisandet av områden för täkt av stenmaterial baserar sig på en bedömning i vilken skall redogöras för dels områdets natur- och landskapsvärde, dels dess lämplighet med tanke på vatten- och stenmaterialförsörjningen.

Vid planeringen av områdesanvändningen skall behovet av skydd för grund- och ytvattnen beaktas, likaså behoven av förbrukning. Sådana anläggningar och aktiviteter som medför en risk för föroreningar och förändring av grundvattnen skall placeras tillräckligt långt från de grundvattenområden som viktiga med tanke på vattenförsörjningen och som lämpar sig för vattentäkt.

I samband med landskapsplaneringen skall utredas vilka myrar som lämpar sig för torvtäkt samtidigt som produktions- och skyddsbehoven sammanjämkas. För torvtäkt reserveras i första hand redan utdikade myrar eller myrar vars naturliga tillstånd i övrigt har förändrats betydligt och uppodlade kärr som tagits ur bruk. Verkningarna av torvtäkten skall granskas för varje enskilt avrinningsområde och bevarandet av i synnerhet myrnaturens mångfald skall beaktas, likaså de krav som ställs på grund av andra miljöaspekter och torvtäktens ekonomi.

Bördiga och enhetliga åkrar skall inte utan särskilda skäl tas i bruk för tätortsfunktioner, inte heller skall värdefulla och vidsträckta skogsområden spjälkas upp till följd av annan områdesanvändning.

4.5 Fungerande förbindelsenät och energiförsörjning

Allmänna mål

Trafiksystemen skall planeras och utvecklas som helheter bestående av olika trafikslag som betjänar såväl bosättningen som verksamhetsbetingelserna för näringslivet. Trafiksystemet och områdesanvändningen skall sammanjämkas så att behovet av privatbilstrafiken minskar och förutsättningarna att använda trafikformer med liten miljöbelastning förbättras. Särskild vikt skall dessutom fästas vid förbättring av trafiksäkerheten.

Behovet av trafikförbindelser tillgodoses i första hand genom att utveckla befintliga huvudtrafikleder och -nätverk.

Inom områdesanvändningen tryggas behoven inom energiförsörjningen på riksnivå och möjligheterna att utnyttja förnybara energikällor gynnas.

Särskilda mål

I samband med områdesanvändningen skall kontinuiteten i och möjligheterna att bygga ut befintliga banor, vägar och vattenleder av riksintresse tryggas, likaså möjligheterna att utveckla hamnar och flygplatser av riksintresse samt gränsövergångsställen.

Vid planeringen av områdesanvändningen bör man hålla kvar möjligheten att bygga motorleden Helsingfors–Vaalimaa, nya järnvägsförbindelser från Helsingfors i riktning mot Åbo och S:t Petersburg samt andra betydande trafikleder av riksintresse. I planeringen av områdesanvändningen bör man ytterligare trygga möjligheterna för vattentrafiken till en förbindelse från Saimenvattnen till Finska viken. Vid planeringen av områdesanvändningen skall en plats anvisas för Helsingforsregionens flygplats med stöd av utredningar och konsekvensbedömningar i anslutning till denna.
Inom områdesanvändningen skall man främja fungerande rese- och transportkedjor och trygga betingelserna för kollektivtrafiken och för utvecklingen av samarbete mellan olika trafikformer. Vid planeringen av områdesanvändningen skall tillräckliga områden reserveras för verksamheten vid och utvecklingen av gods- och persontrafikterminaler och resecentraler. När utbyggnaden av den spårbundna snabbtrafiken genomförs skall man sörja för verksamhetsbetingelserna för när- och tätortstrafiken.
Vid markanvändningen i omgivningen runt flygplatser bör faktorer som anknyter till säkerheten inom flygtrafiken beaktas, i synnerhet höjdbegränsningarna för flyghinder, samt de begränsningar som flygbullret ger upphov till. Då nya flygplatser planeras och de befintliga utvecklas bör bosättningen och andra bullerkänsliga funktioner beaktas. I samband med områdesanvändningen bör man trygga möjligheterna att bygga ut de nuvarande reservlandningsplatserna för flygtrafiken och utveckla trafiktjänstsystemen samt tillgodose den militära luftfartens behov.

Inom områdesanvändningen skall behoven som är förknippade med kommunikationssystem av riksintresse tillgodoses genom att utnyttja möjligheterna till sambruk av konstruktioner och använda marken på ett effektivare sätt. Vid placeringen av master för teletrafik bör särskild vikt fästas vid att bevara landskapets värden.
I landskapsplanen skall anges och i den övriga planeringen av områdesanvändningen beaktas dragningen av de kraftlinjer som är av betydelse för den riksomfattande energiförsörjningen, så att genomförandemöjligheterna kvarstår. Vid planeringen skall beaktas såväl de nya ledningar som behövs liksom även behoven av att förbättra och bygga ut det gamla nätet. När nya kraftlinjer dras skall i första hand de befintliga korridorerna användas.

Vid områdesanvändningen skall man förbereda sig på områdesbehoven hos energiverk som använder förnybart och avfallsbaserat bränsle och dessa energiverks logistiska lösningar som en del av områdets energiförsörjning och avfallshantering.

I landskapsplaneringen skall anges vilka områden som bäst lämpar sig för utnyttjandet av vindkraft. Vindkraftverken skall i första hand koncentreras till enheter som omfattar flera kraftverk.

Inom områdesanvändningen skall man fästa vikt vid de föreskrivna säkerhetszonerna kring kärnkraftverken samt göra reserveringar för slutdeponering av kärnavfallet.

Inom landskapsplaneringen skall man ta i beaktande dragningar av ledningar som behövs för transporten av naturgas och olja på ett sådant sätt att dragningarna kan genomföras.

I samband med områdesanvändningen och planeringen av områdesanvändningen som gäller ovan nämnda förbindelse- och energinät skall riskerna i anslutning till extrema väderfenomen och översvämningar, markanvändningen i den närmaste omgivningen, utvecklingen av markanvändningen och närmiljön beaktas; i synnerhet bosättningen, objekt och områden som är värdefulla ur natur- och kulturhänseende samt särdragen i landskapet.

4.6 Specialfrågor i Helsingforsregionen

Allmänna mål

Helsingforsregionen utvecklas till ett internationellt konkurrenskraftigt och riksomfattande huvudcentrum genom att skapa betingelser för ett tillräckligt och mångsidigt bostads- och arbetsplatsbyggande, ett fungerande trafiksystem och en god livsmiljö.
I Helsingforsregionen främjas en enhetlig samhällsstruktur som bygger på kollektivtrafiken, särskilt den spårbundna trafiken. Centrumen i regionen stärks som bostads-, arbetsplats- och servicecentrum.

Särskilda mål

I syfte att trygga en tillräcklig bostadsproduktion skall man vid områdesanvändningen säkerställa att det finns tillräckligt med tomtmark.

Vid planeringen av områdesanvändningen skall betydande byggande placeras till områden med tillgång till kollektivtrafik, särskilt spårbunden trafik. Genom dimensioneringen av områdesanvändningen skall man förbättra kollektivtrafikens verksamhetsbetingelser och möjligheterna att nyttja kollektivtrafiken. Vid områdesanvändningen skall man förebygga glesbyggande utanför den befintliga samhällsstrukturen. Planeringen av områdesanvändningen stödjer det befintliga bynätet i och med att byggandet styrs till byarna och deras omedelbara näromgivningar.
Ibruktagandet av nya områden för bostäder, arbetsplatser och service och betydande kompletteringsbyggande av befintliga områden skall schemaläggas så att man kan säkerställa tillgången till kollektivtrafik.

Helsingforsregionens trafiksystem skall utvecklas med hjälp av en trafiksystemplan som täcker hela regionen, så att trafiksystemet stävjar klimatförändringen och stödjer förenhetligandet av samhällsstrukturen och anordnandet av en tillräcklig bostadsproduktion.

Inom områdesanvändningen skall betingelserna för en utbyggnad av metronätverket västerut och österut säkerställas. Vid planeringen av områdesanvändningen skall man förbereda sig på att bygga ut den spårbundna trafiken om samhällsbyggandet och

bostadsproduktionen förutsätter detta. Vid områdesanvändningen skall kopplingen av Helsingfors-Vanda flygplats till det spårbundna trafiknätet tryggas. Vid utbyggnaden av det spårbundna trafiknätet skall områdesanvändningen i omgivningen och närmiljön beaktas, i synnerhet bosättningen, objekt som är värdefulla ur natur- och kulturhänseende samt särdragen i landskapet.

Inom planeringen av områdesanvändningen skall man säkerställa att det med tanke på invånarnas behov av rekreation finns tillräckligt omfattande och attraktiva överkommunala områden för fritidsbruk. Kontinuiteten i det nätverk av grönområden som sammanbinder dessa områden skall tryggas.

4.7 Helheter av särskild betydelse som natur- och kulturmiljöer

Allmänna mål

Genom områdesanvändningen bidrar man till att bevara kustområdet, fjällområdena i Lappland och vattendragen kring Vuoksen som särskilt betydelsefulla helheter med hänsyn till deras natur- och kulturvärde. Samtidigt förvissar man sig om att förutsättningarna för bosättning och idkande av näring bibehålls. De karaktäristiska dragen för dessa områden identifieras och områdesanvändningen jämkas samman så balanserat som möjligt så att möjligheterna att bevara de exceptionella naturförhållandena, naturens toleransförmåga och kulturvärdena kan tryggas. Samtidigt stödjer man att sådana särpräglade by- och kulturmiljöer som är anpassade till naturförhållandena bevaras som helheter.

I Skärgårdshavet uppmärksammas områdets indelning i en inlandsskärgård, en mellanliggande skärgård och en yttre skärgård samt fästs vikt vid att särdragen i naturen, kulturmiljöerna och bebyggelsen i detta område skall bevaras. Samtidigt beaktas näringslivets och den bofasta befolkningens behov. I Skärgårdshavet tryggas möjligheterna att bevara områden som är av betydelse med tanke på kulturlandskapet och tillräckligt vidsträckta områden som är obebyggda.

Vid landhöjningskusten uppmärksammas de ekonomiska och miljömässiga konsekvenserna av landhöjningen i samband med att den befintliga strukturen förnyas och den nya planeras. Vid åmynningarna beaktas särskilt särprägeln i landskapet och naturhushållningen. Byggandet styrs så att de regionala dragen i den naturliga utvecklingsprocess som är karaktäristisk för landhöjningskusten finns representerad.
Vid områdesanvändningen i samernas hembygd beaktas samernas rätt att såsom urfolk bevara och utveckla sin kultur i syfte att trygga förutsättningarna för utvecklingen av de samiska näringarna. I renskötselområdet tryggas förutsättningarna att för områdesanvändningens del säkerställa renskötseln.

I vattendragen kring Vuoksen sker styrningen av turismen, rekreationen i vattendragen och vattentrafiken samt byggandet och den övriga markanvändningen så att särdragen i insjönaturen, landskapet och kulturarvet bevaras.

8. Beslutets ikraftträdande och verkställighet

Detta beslut träder i kraft den 1 mars 2009.

När detta beslut träder i kraft kan den plan som är under beredning godkännas utan hinder senast den 31 augusti 2009, ifall planförslaget har lagts fram till allmänt påseende innan beslutet träder i kraft.

När detta beslut träder i kraft kan annat beslut fattas eller annan åtgärd vidtas utan hinder av detta beslut senast den 31 augusti 2009.

Miljöministeriet skall främja, leda och följa upp verkställigheten av beslutet i olika myndigheters verksamhet och i planeringen av områdesanvändningen.

Miljöministeriet skall i samarbete med ifrågavarande myndigheter senast inom fem år från det att beslutet trätt i kraft utvärdera aktualiteten hos sådana projekt som ingår i beslutet och som förutsätter förberedelser. Till övriga delar skall beslutets aktualitet utvärderas efter behov. På basis av utvärderingen skall miljöministeriet vid behov sörja för att beslutet granskas och att det underställs statsrådet för behandling. Förutom för den del som gäller aktualiteten skall behovet av granskning av målen bedömas på basis av de problem som eventuellt upptäckts vid tillämpningen av dem. Granskningarna av målen skall beredas enligt 23 § markanvändnings- och bygglagen i växelverkan med olika instanser och riksdagen skall ges möjlighet att behandla granskningarna.

9. Ändringssökande

Ändring i detta beslut kan sökas hos högsta förvaltningsdomstolen. Besvärsanvisningen ingår som bilaga till detta beslut.

Bostadsminister Jan Vapaavuori

Regionplaneringsrådet Ulla Koski

BILAGA

BESVÄRSANVISNING

Besvärsmyndighet

Den som är missnöjd med statsrådets beslut kan söka ändring i det hos högsta förvaltningsdomstolen med en besvärsskrift. Besvärsskriften skall lämnas till högsta förvaltningsdomstolens registratorskontor inom besvärstiden.

Besvärstid

Besvärsskriften skall tillställas besvärsmyndigheten senast den trettionde (30) dagen efter datum för beslutet, men beslutsdagen räknas inte in i besvärstiden. Besvärsskriften skall ha kommit in under tjänstetid, dvs. senast kl. 16.15. Om den sista dagen av besvärstiden är en helgdag, lördag, självständighetsdag, första maj, julafton eller midsommarafton, ingår därpå följande vardag i besvärstiden.

Innehållet i besvären

Av besvärsskriften skall framgå

- ändringssökandens namn och hemkommun,

- den ändringssökandes postadress och telefonnummer där meddelanden i saken kan lämnas,

- vilket beslut besvären gäller, på vilken punkt i beslutet som ändring söks, vilka ändringar som borde göras och på vilken grund besvären anförs.

Om det är en laglig representant för den ändringssökande eller ett ombud för honom som för hans talan, eller om besvärsskriften har satts upp av någon annan, skall också hans namn och hemkommun uppges i besvärsskriften.

Besvärsskriften skall undertecknas av den ändringssökande eller av hans lagliga representant eller ombud.

Bilagor till besvärsskriften

Till besvärsskriften skall fogas

- utdrag av statsrådets sessions protokoll som innehåller en kopia av statsrådets beslut

- ombudets fullmakt, om besvärsskriften har satts upp av ett ombud med fullmakt av den ändringssökande

- de handlingar som ändringssökanden åberopar till stöd för sina yrkanden, om dessa

inte redan tidigare har lämnats myndigheten.

Utdrag av statsrådets sessions protokoll kan beställas från statsrådets kansli, postadress

PB 23, 00023 Statsrådet, tfn (09) 1602 2043 eller 1602 2065.

Inlämning av besvärsskriften

Besvärsskriften kan lämnas in av den ändringssökande själv eller av någon som han gett fullmakt åt. Den kan också på eget ansvar sändas med posten, med ett bud eller per e-post. Om man anlitar posten, skall besvärsskriften lämnas in i så god tid att den hinner komma fram sista dagen av besvärstiden före tjänstetidens utgång.

Högsta förvaltningsdomstolen bär av den ändringssökande upp en rättegångsavgift på 204 euro (1280/2005). Lagen om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer (701/1993) bestämmer separat om vissa fall då avgiften inte bärs upp.

Högsta förvaltningsdomstolens

postadress:	PB 180, 00131 Helsingfors
besöksadress:	Unionsgatan 16, 00130 Helsingfors
telefonväxeln:	010 36 40200
telefax:	010 36 40382
e-postadress:	korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi